

Publicerad 2009-07-15 13:17 av JohannaSkogh

Höll på med en bok en gång i tiden. Bokens tema blev dock lite för deppig och jag orkade inte riktigt fortsätta. Innan det skedde hann jag skriva ett stycke jag är riktigt nöjd med, publicerar det därför här. För att ni ska hänga med: Killen står på kanten

På livets kant

Det finns något vi alla gör fel. Vi väntar och tror att allt ska komma till oss. Vi ber om förändring och klagar när ingen kommer. Jag väntar på att världen ska lösa mina problem. Gud kanske kan knäppa på fingrarna och ge mig den barndom jag aldrig fick. Ta bort allt som trycker på mina axlar. Sätta folk på plats. Jag står på kanten och väntar på att världen ska agera åt mig. Putta ner mig, ta mig härifrån. Ta mitt jävla beslut, stå för mina handlingar.

Benen började tröttna och jag satte mig ner. En kall vind blåste förbi och jag tog mig tillbaka till mitt sista minne med Benjamin.

”Du har vandrat på en väg i flera år nu och om det inte är din väg till lycka, så kanske det är dags att finna en ny väg som förhoppningsvis leder dig rätt. Jag kommer att gå vid din sida, jag kommer att följa vartenda kliv. Du får inte glömma det, lova det!” Han kämpade ut orden och tanken att det kunde ha varit hans sista gjorde ont.

”Jag lovar”

”Du måste tillåta dig själv att vara lycklig. Den dagen du gör det, den dagen kommer du att bli det.” Han tog min hand och log varmt. ”Sluta vänta på förändring, du är förändringen”.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren JohannaSkogh med Poeter.se id #29589 innehar upphovsrätten